

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Zuzany Břizové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **J. Ž.**, zastoupena Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem se sídlem Lecnínová 3033/7, Praha 10, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 18. 6. 2020, č. j. 72 Ad 62/2018 - 48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Úřad práce ČR, Krajská pobočka v Olomouci, rozhodnutím ze dne 14. 8. 2018 rozhodl dle § 62 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, o vzniku přeplatku na dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 21 666 Kč a o povinnosti žalobkyně vrátit uvedený přeplatek. Odvolání, které proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala, žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 10. 10. 2018, čj. MPSV-2018/204200-922, a napadené rozhodnutí potvrdil. Proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu, kterou krajský soud zamítl shora označeným rozsudkem. Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[2] Kasační stížnost není přípustná.

[3] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 soudního řádu správního). Z toho plyne, že aby vůbec byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána, a nikoli nějaký jiný akt (byť třeba i věcně související nebo předcházející napadenému rozhodnutí krajského soudu).

[4] V tomto případě stěžovatelka (resp. její advokát) zcela převzala argumentaci obsaženou v žalobě proti rozhodnutí žalované, v dokumentu učinila pouze „kosmetické

úpravy“ tak, aby ze žaloby učinila *kasační stížnost*. Oproti žalobě podané ke krajskému soudu je tak v bodě I. identifikován napadený rozsudek krajského soudu a v bodě II. uvedeno, že je podána kasační stížnost z důvodu dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), d) a e) s. ř. s. Následuje uvedení, že je vznesena námitka nezákonnosti napadeného rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, jakož i v nezákonnosti. Stěžovatelka obecně vyjmenovala důvody podání kasační stížnosti, přičemž nad to jí zvolený důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nemůže na rozhodnutí krajského soudu dopadat, neboť směřuje proti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení, k čemuž v daném případě nedošlo. Další text dokumentu již obsahuje změny pouze v tom, že v nadpisech jednotlivých kapitol jsou odstraněna slova „důvody správní žaloby“ a za slovo „správních úřadů“ doplněno „a soudu“ (např. původní nadpis „Důvody správní žaloby - nezákonnost a nesprávné právní závěry správních orgánů“ po úpravě pro účely kasační stížnosti zní „nezákonnost a nesprávné právní závěry správních orgánů a soud“). Jinak stěžovatelka doslovně přebírá text žaloby, který polemizuje s rozhodnutími a postupem správních orgánů, aniž by jakkoli reagovala na rozhodnutí krajského soudu a v něm obsaženou argumentaci.

[5] Krajský soud se přitom v napadeném rozhodnutí žalobními námitkami stěžovatelky dostatečně zabýval, nepřevzal pouze mechanicky text rozhodnutí žalovaného, ale náležitě popsal jím zjištěný skutkový stav i úvahy, jimiž se při naplňování zásady volného hodnocení důkazů a utváření závěru o skutkovém stavu řídil, vypořádal se dostatečně s důkazními návrhy stěžovatelky, včetně zdůvodnění neprovedení některých z nich. Z jeho odůvodnění je zřejmé, z jakého důvodu právní argumentaci stěžovatelky v žalobě nepovažoval za důvodnou a proč subsumoval popsany skutkový stav pod zvolené právní normy. Na toto argumentační úsilí reagoval advokát stěžovatelky pouhým zkopírováním naprosto převážné části textu žaloby, aniž by se k postupu, úvahám a závěrům krajského soudu vyjádřil, resp. zpochybnil je konkrétní argumentací.

[6] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2020, č. j. 10 As 181/2019 - 63, č. 4051/2020 Sb. NSS, *„kasační stížnost, která beze změny opakuje žalobní tvrzení a nijak nereaguje na argumentaci krajského soudu, neobsahuje důvody podle § 103 s. ř. s., a bude proto jako nepřipustná odmítnuta (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Vyzývat stěžovatele k odstranění této vady (§ 109 odst. 1 s. ř. s.) není v takové situaci namístě.“* Nejvyšší správní soud dále v citovaném rozhodnutí uvedl: *„V kasačním řízení je stanoveno povinné zastoupení advokátem především proto, aby kasační stížnosti byly sepsány právním profesionálem a byly argumentačně na úrovni. Pokud by se povinné zastoupení v kasačním řízení mělo vyčerpat tím, že advokát provede v textu žaloby výše popsané kosmetické změny a označí ji za kasační stížnost, stalo by se pouhou formalitou. O formalitu ale zákonodárci nešlo: naopak smyslem bylo umožnit v kasačním řízení pokud možno kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to, reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přílehlavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které žalobce pokládá za nejpádnější. V každém případě musí být z kasační stížnosti patrné alespoň to, že advokát napadený rozsudek četl. Z nynější kasační stížnosti to ale poznat nelze.“*

pokračování

[7] Závěry uvedené ve shora citovaném rozhodnutí jsou zcela použitelné i na kasační stížnost stěžovatelky. Shoda textu kasační stížnosti se žalobou je zde extrémní. V textu nelze dohledat žádnou polemiku s argumentací krajského soudu obsaženou v napadeném rozhodnutí. Stížnost *de facto* výlučně míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného správního orgánu. Taková kasační stížnost je nepřijatelná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. (viz. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009 - 77, č. 2103/2010 Sb. NSS nebo ze dne 28. 5. 2020, č. j. 9 Azs 101/2020 - 17, body 11 a 12, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, bod 12, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351, bod 140).

[8] Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost jako nepřijatelnou [§ 46 odst. 1 písm. d) a § 120 s. ř. s.]. Obdobně soud postupoval např. ve věci sp. zn. 9 Azs 101/2020 či 10 As 181/2019.

[9] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2020

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu